

SEPTEMBER

Splošni namen: **Da bi se za vse mlade povečale možnosti za izobraževanje in zaposlitev.**

Pomanjkanje delovnih mest danes ni več problem posameznih držav, ampak je pojav, ki dobiva globalne razsežnosti, ker je posledica ekonomskega sistema, ki vodi v pogubo; sistema, ki se osredotoča na malika imenovanega *denar*. Bog ni v središče sveta postavil malika, temveč človeka, ki naj bi svet vzdrževal in obdeloval z delom svojih rok. Danes pa je oblast prevzel denar. Denar narekuje zakone in podpira le to, kar mu koristi. Na obrobju pa ostajajo šibki, za katere se nihče ne zmeni. Oni ne štejejo, ker ne prinašajo dobička. Tako ravnanje nekateri imenujejo »skrita evtanazija«, ker človeku jemlje moč in njegovo človečnost. Mladi ljudje, ki nimajo dostopa do ustrezne izobrazbe in tisti, ki so obsojeni na brezposelnost, se zrušijo vase in izgubijo svoje človeško dostojanstvo. Težko je ohraniti dostojanstvo, če nimaš dela. Delo pomeni, da prineseš domov kruh, da zaživiš v enakovrednem odnosu prejetanja in dajanja ljubezni. Naš gospodarski sistem je družbo zastrepil s kulturo odmetavanja, v kateri se ne odmetavajo le dobrine: odveč so stari starši in odveč je mladina. Trdim, da se moramo odlično postaviti po robu ekonomskemu sistemu, ki povzroča toliko škode in toliko trpljenja. Hočemo pravično družbo. V središču sveta hočemo moške in žene, tako kot je Božja volja, in ne denar. Predvsem pa nikoli ne smemo izgubiti upanja. Upanje je kot žerjavica pod pepelom. Solidarni bodimo in pomagajmo drug drugemu. Skupaj pihajmo v pepel, da bo ogenj spet vzplamtel. Upanje nas bo vodilo dalje. Upanje pa ni samo stvar posameznika; ustvarjamo in ohranjamo ga vsi - zase in za druge.

(Povzeto po nagovoru papeža Frančiška na srečanju z delavci, sept.2013)

Za evangelizacijo: **Da bi katehisti z življenjem pričali za vero, ki jo oznanjajo.**

Učiti verouk in pomagati mladim ljudem, da vedno bolj spoznavajo in ljubijo Gospoda, je nekaj lepega, čeprav je morda včasih težko in zahteva veliko dela; in čeprav rezultati niso vedno taki, kot smo pričakovali. Dobri katehisti gradijo Cerkev, če le so katehisti po srcu in ne ljudje, ki samo opravljajo delo katehistov. Ni dovolj, da kdo uči verske resnice in razlaga Sveto pismo zgolj zato, ker rad poučuje. Ne more biti uspešen. Njegovo delo ne bo obrodilo sadov. Kajti kateheza je poklicanost. Biti katehist je nekaj, kar zajema celotno življenje. Pomeni, da vodimo ljudi k srečanju s Kristusom. Kažemo jim pot z besedami, s svojim življenjem in pričevanjem. To kar ljudi najbolj pritegne, je naš zgled. Biti katehist pomeni biti priča žive vere, ki se odraža v osebnem življenju. To pa ni lahko. Spomnimo se sv.Frančiška Asiškega, ki je rekel svojim sobratom:«Oznanjujte evangelij brez prestanka in če je potrebno, uporabite besede.» V našem življenju naj ljudje vidijo in berejo evangelij. Katehist mora imeti v sebi ljubezen. Ljubezen pa je Božji dar in izhaja iz Kristusa. Naj naša molitev izprosi obilo milosti vsem, ki otroke ali odrasle učijo in vzgajajo v veri, da bodo žive priče Kristusove ljubezni.

(Povzeto po nagovoru papeža Frančiška na mednarodnem kongresu katehetov sept. 2013)

Slovenski : Da bi v zmedi vrednot in pomanjkanja le-teh znali prisluhniti glasu vesti, po katerem nam v srcu govori Stvarnik.

»Blagor vam,« reče Jezus tistim, ki jih imamo mi za nesrečne. Za nas gre blagor bogatim, mogočnim in čaščanim: velja, kdor ima, zmore in šteje. Za Jezusa gre blagor ubogim, ponižnim in zaničevanim: velja, kdor nima, ne more in ne šteje. Vrednote so korenito postavljene na glavo in nesporazum ni mogoč: ali se motimo mi ali pa se moti on! Zanj so blagoslovljeni tisti, ki jih imamo mi za preklete; prekleti tisti, ki jih imamo mi za blagoslovljene.

Merila, s katerimi presoja in deluje Bog, so našim prav nasprotna. Božje in človeško kraljestvo stojita drug proti drugemu kot dva nasprotna načina vrednotenja in življenja.

Obstajata dva nasprotna načina bivanja: način Jezusa, ki je Sin Očeta in brat vseh, in način tistega, ki se je brez Očeta in brez bratov sam postavil proti vsem.

V govoru na gori Jezus predstavi svoje življenjsko vodilo, vrednote in drže. Hkrati s tem, pa nam daje tudi novo srce, ki so ga obljubljali preroki. Kar namreč Jezus tu zatrjuje, je to, kar on živi in kar s svojim mesom sporoča vsakemu mesu. Njegove besede niso plemenite in težke zahteve, marveč vzvišeni in lepi dar, ki nam ga ponudi s tem, da postane naš brat. Brez daru njegovega Duha so blagri le neka vzvišena ideologija, ki vodi v tem večji obup, čim bolj je vzvišena.

Jezusa niso samo besede: daje nam to, o čemer govori. Evangeljska Beseda iz Mt 5-7, ima moč, da iz nas naredi nove ljudi: kakor je povedano v Mt 8-9, nam očiščuje življenje, nam daje vero, nas usposablja za služenje, osvobaja strahu, hudega, greha, bolezni in smrti, naredi nas zmožne videti in oznanjati Božje kraljestvo. Njegova beseda oblikuje našo vest po Jezusovi vesti. Njegove besede so zdravilo za naše bolezni in zmede, resnica, ki ozdravlja srce laži, iz katere izvirajo.

On nam omogoča postajati to, kar smo. Sinovi, hčere in med seboj bratje in sestre. Če nas naša vest vodi v to je prava, če ne pa je zlagana. Jezusove besede namreč niso namenjene samo učencem ali celo le prizadevnejšim. Nagovarjajo vsakega izmed nas, ki išče lastno resnico; vračajo nam njegovo resničnost, onkraj vsake navideznosti. So torej odrešenje »tega« sveta, polni razvoj njegovih možnosti. Prosimo, da bi se zvesto hranili z Njegovo besedo, ki nam daje njegovo moč, njegovo vest in osvobaja srce zlaganih vrednot hudobnega duha, ki uničuje naše osebno in skupno življenje. Družin, naroda in sveta.